

Nimestad: Jeg skal blot bemærke med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Afd. Valgfreds (Kjær) nu sidst udtalte, at den ærede Rigsdagsmand henvendte sig til mig og sagde: Kom med dem, vi skulle besjæftige dem allesammen. Jeg troede, at den ærede Rigsdagsmand vilde bruge dem selv. I Discussionen om de store almeengyldige Sandheder skal jeg naturligtvis ikke indlade mig med ham; han har en større Bøhede ved at tilegne sig dem end jeg; det var mig en stor Gæde at have dem med mig.

Kjær: Jeg skal heller ikke søge at kappes med det ærede Medlem i at holde høitidelige Taler; der staaer jeg meget tilbage. ligeoverfor den høitærende Minister skal jeg tillade mig, hvorvel jeg fuldkommen indrømmer Rigtigheden af, hvad den ærede Minister sagde, nemlig: at Skræder og Skomagerhøvede ikke egne sig til vore Arbejder, at henstille om de da egue sig til at grave paa Sammelholm eller i Kallebodstrand.

Nimestad: Jeg vilde blot tillade mig en lille historisk Bemærkning. Staten anlagde for ikke mange Aar siden en Dok. Ville ikke de Herrer, som troe, at Haandsværkshøvede ikke kunne grave, henvende sig til dem, der stode i Spidsen for dette Anlag, og spørge, hvor mange Svende der arbejdede der, og om de ikke hørte til de flittigste og dygtigste Arbejdere, som der vare besjæftigede.

Kjær: Jeg har ingenlunde kastet Skygge paa nogen som helst Person, og forholder det sig, som den ærede Rigsdagsmand siger, saa kunne vi Landboere ogsaa bruge dem, saa kunne de bruges overalt, hvor der er Arbejde.

Sagd: Jeg skal kun bemærke, at det eneste Resultat, jeg har faaet ud af Forhandlingerne idag, som jeg troer, det kan være værdt at fastholde og, som jeg antager, kan have sin Nytte i Fremtiden, det er, at da vi Alle erkjende, at baade private og offentlige Interesser maae bringe os til at tage noget Hensyn til Arbejdsforholdene her tillands, troer jeg, at dette Hensyn bør gaae i to Retninger. Den første

Retning er nys omfalt, nemlig at vi, forsaavidt der er Leilighed dertil, bør søge at give den overflødige Arbejderbefolkning Arbejde, uden dog egentlig at fremkaste Arbejde. Den anden Retning er fremgaaet som et indirecte Resultat af alle de idag hørte Foredrag, at nemlig Arbejdsløsheden er fremkaldt af tidligere Tidens overdrevne Tilstrømning af Arbejde, og at som Folge deraf, naar ikke særdeles Grunde opfordre dertil, man ved Udførselen af større Arbejder i Fremtiden burde undgaae med altfor stor Energie at fremskynde Arbejdet, for at ikke en i de fleste Retninger allerede meer end tilstrækkelig Arbejderbefolkning i Landet skal blive endnu mere overbefolket og derved fremkalde en senere Tids Arbejdsløshed.

Formanden: Da Ingen hderligere begjærer Ordet, maae vi ansee Forhandlingerne om denne Sag for sluttede.

Under Forudsætning af, at Forhandlingerne om det næste Nr. paa Dagsordenen ikke vil tage samme Dimensioner som ved den foregaaende Sag, skal jeg, skjøndt Tiden er temmeligt langt fremrykket, tage det med, og det lyder saaledes:

Forespørgsel fra Folkethingets Manden for Hjørring Amts 5te Valgfreds til Indenrigsministeren, saaledes:

„Naar flere Landbrugere have Fordragsstykker, der ere saaledes beliggende, at ingen offentlig Vej fører til disse, og ikke alle Jordseierne kunne forenes om Enhvers Andeel i og Naaden, hvorpaa Stiftsretslovens og Bødeligeholdsloven af den private Vej (Markvej) til samme skal stee, hvilke Medlemmer staae da til Naadighed for at tvinge Lande eller de Modvillige?“

Dg for det Tilfælde, at saadanne, ifølge den for nylig udfærdigede Lovgivning, mangle, agter da den høitærende Minister at træffe Forholdsregler i saa Henseende?“